

tigheder. Af disse overvejelser, som danner grundlaget for det foreliggende forslag, skal her gengives enkelte hovedtræk.

Et strafbart forhold kan begrunde en fare for, at den domfældte ved at udøve f. eks. retten til et bestemt erhverv påny vil begå lovovertrædelser. Dette hensyn bør i et vist omfang varetages af lovgivningen, men kun såfremt en sådan fare fremtræder som ret klar eller nærliggende. Derimod ville man i for høj grad prisgive hensynet til lovovertrædernes resocialisering, hvis også en almindelig, fjerrere mulighed for foretagelsen af strafbare handlinger under udøvelsen af en rettighed (f. eks. virksomhed i henhold til almindeligt næringsbrev) skulle føre til ved lov at udelukke en stor gruppe af straffede personer fra den pågældende rettighed. På samme måde må et andet hensyn træde i baggrunden, nemlig overvejelser over, om udøvelsen af en rettighed ville støde an mod den i samfundet rådende vurdering af, hvem der har fortjent eller er værdig til at udøve den pågældende rettighed.

De hidtil gældende regler må i vidt omfang antages at være bestemt af sådanne betragtninger over, om straffede personer har en vis mulighed for at misbruge en rettighed, hvis der gives dem adgang dertil, og om de nyder tilstrækkelig agtelse blandt medborgerne til at kunne anses for værdige til at udøve en rettighed, f. eks. stemmeret ved politiske valg.

De i dette forslag indeholdte bestemmelser er derimod principielt bygget på det ovenfor angivne hovedsynspunkt: *at der må stærke grunde, f. eks. klare politimæssige betænkkeligheder, til for at give straffede personer en ugunstig særstilling.* I konsekvens heraf indeholder forslaget dels regler om afskaffelse af en række vandelskrav i den gældende lovgivning, dels en formulering af nye lovregler, der på bestemte områder tilsigter en udelukkelse af sådanne straffede personer, som det i disse henseender på grund af den konkret begrundede fare for misbrug ikke er forsvarligt at give samme retsstilling som ustraffede.“